

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.301 van 22 april 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 februari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 oktober 2007 tot weigering van een tijdelijke verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. WAGELMANS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster is van Angolese nationaliteit en werd geboren te Bié op 28 juni 1985. Zij verklaarde op 17 juni 2000 het Rijk te zijn binnengekomen samen met haar moeder en haar broer.

Op 22 januari 2004 diende verzoekster een aanvraag in tot machtiging tot verblijf op grond van artikel (oud) 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 14 juni 2005 ontvankelijk en gegrond verklaard. Verzoekster werd in

het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 30 juni 2005 tot 29 juni 2006. Op 21 juni 2006 werd een verlenging van verblijf toegestaan en werd verzoeksters bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister verlengd van 30 juni 2006 tot 29 juni 2007.

Op 23 oktober 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van een tijdelijke verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“ (...) in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en in toepassing van artikel 13 van de genoemde wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat door onze diensten geen bijkomende verlenging kan worden toegestaan en dat betrokkene in het bezit dient te worden gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Reden(en): Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging heeft ingediend op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 op 22/01/2004. Dat dit verzoek door onze diensten ontvankelijk en gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 30/06/2005 tot 29/06/2006.

Overwegende dat op 19/06/2006 onze diensten verzocht werden betrokkene een nieuwe verblijfsverlenging toe te staan. Dat dergelijke verblijfsverlenging werd toegestaan op 21/06/2006 en dat betrokkenes BIVR verlengd werd van 30/06/2006 tot en met 29/06/2007.

Overwegende dat tot heden geen enkel verzoek werd ingediend bij onze diensten om de verblijfstitel opnieuw te verlengen met ingang van 30/06/2007. Dat op 23/10/2007 uit contact met de Vreemdelingendienst van Sint-Joost-ten-Node ook bleek dat betrokkene geen verzoek tot verlenging van de verblijfstitel bij de gemeente heeft ingediend. Dat artikel 33 van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aangeeft dat de verlenging van de verblijfstitel bij het gemeentebestuur dient te worden gevraagd tussen de 45^e en 30^e dag voor de vervaldatum van de verblijfstitel. Dat evenmin blijkt dat er sprake is van de in artikel 33 opgesomde uitzonderingen op deze regel.

Overwegende dat betrokkene om een verlenging van de verblijfstitel te bekomen werd verzocht een geldig internationaal paspoort voor te leggen evenals een geldige arbeidskaart en bewijzen van effectieve tewerkstelling en een recent medisch evolutiebilan. Dat geen van deze documenten voorligt.

Dat derhalve, wat het medisch luik van de oorspronkelijke aanvraag aangaat, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer kan worden nagegaan

- 1) of betrokkene heden lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, of*
- 2) of dat betrokkene heden lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn/haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft.*
- 3) Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 EVRM. (...)*

Op 16 november 2007 werd door de gemachtigde van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Sint-Joost-ten-Node het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Verzoekster werpt op dat het verzoekschrift dat werd ingediend op 1 februari 2008 geen nieuw verzoekschrift betreft, doch een louter correctie is van het eerder ingediende verzoekschrift namelijk dat van 10 december 2007. In het verzoekschrift van 10 december 2007 was een fout geslopen in het beschikkend gedeelte, die werd rechtgezet door huidig verzoekschrift. Beide verzoekschriften bevatten dan ook dezelfde grieven.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat het eerste verzoekschrift dat tijdig werd ingediend op 10 december 2007, zowel in het inleidend gedeelte als in het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring vordert van het bevel om het grondgebied te verlaten van 16 november 2007. De motivering van de bestreden beslissing wordt zelfs geciteerd, zodat er geen twijfel over kan bestaan dat de aangevochten beslissing het bevel om het grondgebied te verlaten van 16 november 2007 betreft.

Het huidige verzoekschrift dat werd ingediend op 1 februari 2008 betreft duidelijk een nieuw verzoekschrift dat gericht is tegen een andere beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken houdende de niet verlenging van het tijdelijk verblijf van 23 oktober 2007. Dit blijkt duidelijk uit het inleidende en beschikkende gedeelte van het verzoekschrift. Ook in de begeleidende brief schrijft verzoeksters raadsman zelf dat *“naar aanleiding van deze opmerkingen van de verwerende partij, leek het me raadzaam, met inspraak van de cliënt en mijn patron, om een nieuw verzoekschrift in te dienen.”*

Er bestaat dan ook geen twijfel over dat beide verzoekschriften als twee aparte verzoekschriften dienen te worden beschouwd die elk tegen een andere beslissing zijn gericht. Huidig verzoekschrift is gericht tegen de beslissing van 23 oktober 2007, die op 16 november 2007 aan verzoekster ter kennis werd gebracht. Bijgevolg was 17 december 2007 de uiterste datum voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tegen voormelde beslissing. Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring werd evenwel slechts op 1 februari 2008 met een ter post aangetekend schrijven ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek tot nietigverklaring is onontvankelijk *ratione temporis*.

Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. VERMANDER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

J. CAMU.